

Index Rerum omnium,

- Damaso elaboratus. p. 283. n. 79
 Liber de inventione capitis S. Joannis Baptistæ apocryphus est. p. 286. n. 105
 Libri apocryphi qui dicantur. p. 288. & seq. n. 1. & 10
 Inter Libros dubiæ fidei & hæreticorum discrimen assignatur. ibid. n. 2
 Libri hæreticorum nec legi, nec retineri permittuntur, quamvis errorem nullum contineant. ibid. & p. 289. n. 9
 Libros hæreticorum legens an incurrat excommunicationem Bullæ in Cœna Domini. ibid. n. 3
 Libros hæreticorum legere num liceat viris doctis ac piis, in quibus nullum timeri possit subversivis periculum. ibid. n. 4
 Libri hæreticorum, & qui contra Fidem Catholicam quicquam continent, comburi debent, & an privatus possit illos propria autoritate flammis tradere. ibid. n. 6
 Ex liberorum hæreticorum lectione & retentione qualis oriatur præsumptio. ibid. n. 7
 Libri hæreticorum etiam manuscripti vetantur legi. ibid. n. 8
 De Libris quorum authores ignoti sunt. p. 290. n. 10
 Libri de rebus sacris sine nomine authoris, Concilio Tridentino imprimi prohibentur. ibid. n. 11
 Libri hæreticorum propriè apocryphi dicuntur. ibid. n. 12
 Libri qui olim & nunc legi prohibentur. ibid. n. 14
 Libri apocryphi qui recensentur in cap. Sancta, 15. dist. p. 291. n. 21
- Libertas.**
 Libertas ingenuitate ac rebus cunctis æstimabilior ac favore dignior. p. 117. n. 14
 Libertas testamentaria an directò, vel per fideicommissum præstatur. p. 177. n. 62
 Libertas directò codicillis dari nequibat, nisi illi testamento confirmarentur. ibid. n. 63
 Libertatem directam nemo dare poterat qui servi dominus non erat & tempore testamenti & mortis. ibid.
 Libertas data in tempus mortis servi est nullius momenti. p. 178. n. 68
 Libertas Latina quibus modis conferebatur. p. 181. n. 82. & seqq.
 Libertates testamento relicte valent, etsi illud ex causa præteritionis, vel exhæredationis corruat. p. 350. n. 52
- Libertus.**
 Liberti qui cives Romani non erant, quondam mero jure poterant pro libito manumissorum in servitutem revocari. p. 174. n. 45. Sed declaratur hoc. p. 180. n. 77
 Liberti qui dicantur. p. 177. n. 64
 Libertis non justa manumissione factis jus Latii lege Junia Norbana concessum est, & quale illud fuerit, remissivè. p. 180. n. 75
 Liberti Latini, seu Juniani, Cives Romani non erant. ibid. n. 76
 Liberti non cives Romani nihil ex testamento capere poterant. p. 181. n. 86
 Inter Libertos respectu patronorum erat discrimen & ordo; nam alii primi, alii secundi, &c. vocabantur. p. 182. n. 94
 Liberti etiam cives Romani non omnia assequabantur quæ ingenuis competeabant. ibid. n. 95
- Liberti Romani in ultima classe describebantur. p. 183. n. 97
 Liberti tribubus urbanis, ut ignobilioribus adscribebantur. ibid. n. 99
 De Libertorum & libertinorum differentiis. ibid. n. 100
 Liberti omnes postea fiebant cives Romani, & jura ingenuitatis consequiebantur. ibid. n. 101
 Liberti etiam cives Romani jure suffragii carebant, nisi eis specialiter concederetur. ibid. & seq. n. 102. & 109. Quod & ante Augustum in usu fuit. p. 190. n. 140
- Lictor.**
 De Lictoris officio qui manumissionibus vendicta intererat. p. 176. n. 53
- Limitatum.**
 Limitata causa limitatum parit effectum. p. 351. n. 61
- Linea.**
 Linea ante omnia inspicitur ad prælationem in successione primogenii. p. 58. n. 60
- Lis.**
 Per lites contestationem in judicio quasi contrahitur. p. 36. n. 72
 Lites extinguere publicè interest. p. 53. n. 21. & p. 89. n. 41
- Litania.**
 De Litaniarum, sive Rogationum institutione. p. 339. n. 109
 Litanie quondam singulis hebdomadis in Ecclesia fieri solebant. ibid. & seq. n. 110
- Locator.**
 Locator quando teneatur remittere pensionem & ad interesse, si conductor uti re locata non permittatur. p. 210. n. 2
 Locator non cogitur remittere pensionem conductori migranti e domo ob metum lemorum, sive phantasmatum, qui locationis tempore cognovit domum illis infestari. ibid. n. 5. Sed hoc limitatur. ibid.
- Locupletari.**
 Locupletari cum jactura aliena omni jure prohibetur. p. 40. n. 3
- Luctuosum.**
 Luctuosum est, ut non laborans, sed alius laboris fructibus gaudeat. p. 146. n. 3
- Lucrum.**
 Lucrum societatis conjugalit dari non potest, nisi ære alieno deducto. p. 151. n. 36
 Lucra conjugalit non capit uxor ex causa lucrativa. ibid. n. 39.
- Lustrum.**
 Lustrum erat illud tempus quinquennale, quod intercedebat inter censum bonorum & censum populi. p. 176. n. 57
- M**
- Madian.**
Madian urbs duplex assignatur, & ubi sitæ ostenditur. p. 218. n. 7
- Magistratus.**
 Magistratus inferior coram superiore deponit insignia, retenta ordinaria jurisdictione: delegatus hac etiam caret. p. 158. n. 36
 Magistratum Romanorum dignitas & differentia. p. 193. n. 152
- Mahometani, & Mahometus.**
 Mahometani unde Sarraceni dicti. p. 218. n. 4
 De

& Verborum.

- De Mahometi vita & parentibus, & quo tempore vixerit. ibid. n. 3
 Mahometus cur suos omnes Sarracenos nuncupari voluit. ibid. n. 5
- Majoratus.**
 Majoratus verbum accipi debet juxta usum, leges, ac consuetudines cujusque regionis. p. 51. n. 1
 Si Majoratus simpliciter instituitur, illæ servari debent conditiones, quæ sunt in usu, ubi major pars bonorum ejus existit, aut domus principalis. ibid. n. 8
 Quoties Majoratus bona esse apparverit, ea indivisa ad primogenitum ex vocatis, de jure Hispano debent pervenire. ibid. n. 9
 In Majoratibus apud nos succeditur, sicut in regno. ibid.
 Si Majoratus jure bona possidenda testator reliquerit, succedit solus primogenitus absque gravamine. p. 52. n. 10
 Per Majoratus institutionem tacite inducitur perpetua alienationis prohibitio. ibid. n. 11. & p. 66. n. 66
 De Majoratus natura est, quod bona non liceat alienare. ibid.
 In Majoratibus Hispaniæ etiam remotissimus gradu per repræsentationem admittitur. p. 54. n. 28
 In Majoratu masculus ejusdem gradus, & lineæ feminam natu majorem excludit. ibid. n. 29. Sic in Hispania receptum est. ibid. & seq. n. 31. & 39
 Majoratum institutio licita, & utilis. p. 54. n. 32.
 Majoratus sunt favorabiles propter publicam, ac privatam utilitatem. ibid. n. 33
 Majoratus, & regnum in quibus conveniant, & differant, remissivè. p. 55. n. 34
 De Majoratu ad regnum, ac è converso, an valeat argumentum? ibid. n. 34. & 35
 Inter Majoratum, & feudum quoad successionem foeminarium differentia. ibid. n. 36
 Majoratus bonorum possessio ipso jure ex lege regia in successorum transit. p. 56. n. 44
 Ampliatur. ibid. n. 45
 Majoratus successori ex lege 45. Tauri, omnia possessoria remedia conceduntur. p. 57. n. 50
 In Majoratibus per sententiam judicis declaratis ea sunt observanda, quæ in aliis regulariter stabiliuntur. p. 58. n. 59
 In Majoratum institutione quæ conditiones apponi soleant, remissivè. p. 60. n. 13
 Majoratum substitutiones, ac conditiones Princeps immutare non potest. p. 61. n. 15
 In Majoratibus Hispaniæ utrum admittatur dispositio authenticæ Res quæ, C. commun. de legat. p. 66. n. 67
 Majoratus bona legitime alienata libera permanent, licet in potestatem possessoris redeant. p. 99. n. 7
 Majoratus bona fisco addicta ob crimen possessoris, si ex indulgentia Principis eidem restituantur, non incidunt in pristinum vinculum, nisi exprimat. ibid.
- Mandatum.**
 Mandato speciali opus est ad acceptandum beneficium Ecclesiasticum, & ad alia beneficia. p. 131. n. 14. Generale sufficit ad lites super rebus spiritualibus. ibid.
- Manumissio, & Manumittere.**
 De Manumissione in Ecclesia. p. 174. n. 40
- Ad Manumissionem vindicta quæ desiderarentur. p. 175. n. 47
 Manumissio vindicta apud quos Magistratus fieri poterat, & an apud Legatum Proconsulis, discutitur. p. 176. n. 52
 In hac Manumissione quod munus lictor exercebat. ibid. n. 53
 Quæ solemnia adhibebantur. ibid. n. 54
 Manumissionis instrumentum apud Romanos conficiebatur, & qua forma. ibid. n. 55
 De Manumissione per censum. ibid. n. 56
 Abiit in desuetudinem. p. 177. n. 59
 Manumissi non fiebant cives Romani, nisi vindicta, censu, aut testamento manumitterentur. p. 174. n. 44
 Manumissi testamento aut codicillis civitatem Romanam consequiebantur. p. 177. n. 60
 Manumittere per alium vindicta nullus poterat, nisi per ascendentes vel descendentes. p. 175. n. 47
 Manumittere proprios servos non omnibus dominis permixtum est. ibid. n. 48
 Manumittere hæres non potest servum, qui sub conditione legatus est. ibid.
 Nec quemquam ex servis familiæ, cum ex ea servus, optione data, relictus est, quandiu optandi jus pendet. ibid.
 Manumittere vindicta servos suos minor viginti annis non poterat, nisi certis de causis. ibid. n. 49
 Utrum similiter in majoribus causa desideretur. ibid.
 Manumittere vindicta minores nequeunt, nisi causa probata. ibid. & seq. n. 50
 Ad Manumittendum vindicta quæ requirantur in personâ servi. ibid. n. 51
- Maranitia, & Maranus.**
 Marani verbum quid significet. p. 219. n. 14
 De Maranitis & urbe Mara, ac oppido Mare in Arabia. ibid. n. 15
- B. Maria.**
 De B. Mariæ Transitu & Assumptione. p. 294. n. 49 & seqq.
- Maritus.**
 Marito an liceat ut re in pignus accepta, donec solvatur dos. p. 5. n. 29
 Maritus utrum possit cedere jus non computandi fructus pignoris in fortem? ibid. n. 30. & seq.
 Si Maritus pignus pro dote acceptum pignori dedit, ad quem fructus ejus pertineant. ibid. n. 32. & seq.
 Maritus exigere licite potest usuras pro dilata dotis solutione, ex eo solum quod matrimonii sustinet onera. p. 6. n. 36
 Maritus non computat fructus ex pignore in fortem, quanquam extraneus dotem promiserit. ibid. n. 38
 Maritus computat fructus in fortem, etsi ita non convenit: & procedit speciali dotis favore. ibid. n. 40
 Marito permittitur de certa annua quantitate pacisci, dum dos non solvitur. p. 7. n. 46. Quod ampliatur. ibid. n. 49
 Utrum ea quantitas possit excedere onera matrimonii? p. 7. n. 47. & seq.
 Si Marito expresse tradatur pignus pro majori cautione dotis promissæ, an debeant fructus in fortem imputari? p. 8. n. 50
 Maritus, soluto matrimonio, non lucrabitur fructus pignoris, etsi ita pactum sit. p. 8. & seq.

Index Rerum omnium,

- seq. n. 55. & 58. Idem erit de annua quantitate promissa usque ad dotis solutionem. p. 9. n. 59
- Maritus de jure regio habet absolutam facultatem disponendi de bonis matrimonio constanter quaesitis, nec eget assensu uxoris, etsi pro parte ad illam pertineant. p. 147. n. 9. & p. 150. n. 27
- Maritus uxoris, ac familiae est caput. ibid. n. 40
- Maritus oportet quod habeat liberam potestatem quoad rei familiaris administrationem, independentem ab uxoris consensu. ibid.
- Marito imputatur in partem suam, si existant lucra conjugalia, vel in proprium capitale, si matrimonio constanter ex bonis communibus solverit suis creditoribus, quos ante illud habuit. p. 152. n. 41
- si Maritus moriens nulla prorsus bona relinquat, mulier agere nequit in creditores, qui suum receperunt. ibid.
- Mariticum Bellum.*
- Mariticum bellum quando & quare ortum. p. 166. n. 16
- Martyr, & Martyrium.*
- Martyr quid significet, & qui olim Martyres vocarentur. p. 281 n. 60
- Martyrium Sanctorum, ac eorum Reliquiarum veneratio semper in Ecclesia observata est. p. 282. n. 68
- De Martyrio militum legionis Thebaeae. p. 235. n. 43
- Martyrium quorundam Sanctorum adscribitur temporibus Imperatorum, sub quibus passi non sunt, Historiographorum errore. p. 274. n. 7
- Martyria Sanctorum literis mandare semper in usu fuit. p. 282. n. 64
- Ad Martyria Sanctorum scribenda Clemens Pontifex viros constituit. ibid. n. 66
- Ad Martyrium verum quae desiderentur. ibid. n. 69
- Martyrologium.*
- Martyrologium B. Hieronymus edidit. p. 282. n. 65
- Mater.*
- Matri de jure naturali licet ob gravem necessitatem filios vendere, vel pignori dare. p. 117. n. 17
- Non sic de jure civili. p. 118. n. 22
- Mater plus confert foetui, quam pater. pag. 187. n. 119
- Mater si desideretur necessario ad nutriendum infantem, non sustinet poenam corporalem, per quam ad id reddatur inhabilis. p. 200. n. 9
- Matre violenter perempta, quod foetus vivat, impossibile non est. p. 201. n. 12
- Matris viscerum pars est infans dum in utero est. ibid.
- Mater privatur filii pupilli successione, si intra annum illi tutores non petat. p. 217. n. 18
- Idem juris est, si mater administrans tutelam ad secundas convolet nuptias. ibid. n. 19
- Similiter privatur testamentaria successione. ibid. n. 20
- Non sufficit petere tutores, si excusentur dati. ibid. n. 21
- Matrimonium.*
- Matrimonium foeminae extraneae promittens ad quid teneatur. p. 224. n. 16
- Matrimonii certae foeminae promissor si parens sit, aut extraneus, quid inter eorum obligationem intersit. p. 225. n. 18
- In Matrimoniis libertas voluntatis requiritur. ibid. n. 21
- Mattheus.*
- Matthaei caput 16. ibi: Tu es Petrus, &c. exponitur. p. 262. n. 158
- Medicus.*
- Medicus ad curationem infirmi cujusque, soluta mercede, compelli potest. p. 116. n. 6
- Melchisedes Papa.*
- Melchisedes Papa an martyrio coronatus obierit, & quo tempore. p. 284. n. 89
- Melina Legio.*
- Melinae legionis militibus deprecantibus miraculum in favorem exercitus contigit. p. 234. n. 40
- Unde Melitina dicta est. ibid.
- Melitina legio a tempore miraculi Fulminatrix est dicta. ibid. n. 41
- Vide Legio.*
- Mensis.*
- De Mensibus Hebraeorum. p. 307. n. 22
- Mensium Macedonorum & aliarum gentium nomina recensentur. p. 309. & seq. n. 36
- Meretrix.*
- Meretricem publicam cogere non licet, ut corporis sui copiam faciat. p. 116. n. 7. & 8
- Meretricem rapiens, aut violenter cognoscens, extraordinaria afficitur poena. ibid. n. 9
- Metus.*
- Metus reverentialis an faciat irritum matrimonium. p. 225. n. 21.
- Metus iuste incussus matrimonium non reddit irritum. ibid. n. 22
- Miles, Militia, & Militare.*
- De Militiis Romanorum, remissive. p. 149. n. 22
- Militare an fas non subditis de iustitia belli dubitantibus. p. 232. n. 32
- Milites legionarii, non auxiliares, ad munera militaria admittebantur. p. 186. n. 114
- Militum exauctoratio quomodo fiebat, remissive. p. 231. n. 26
- De Militum Romanorum differentiis. p. 362. n. 10
- Militi licet non recedere a loco assignato etsi certo sciat, ibi perituro. p. 201. n. 11
- Militia navalis ignobilior terrestri, & qui ad illam admitterentur. p. 186. n. 113.
- Militia legata, eadem praestari debet si comparari possit, nec fat est solvere aestimationem. p. 191. n. 147
- Minor.*
- Minor vendens, ac tradens rem etiam sterilem usuras exigit de jure civili, donec pretium solvatur. p. 41. n. 13
- Minori debentur usurae absque interpellatione ex solutionis dilatione, ex qua creditores ejus in moram incidunt. p. 140. n. 23
- Miraculum.*
- Miraculum quod a Deo milites Christiani impetrarunt pro exercitu Romanorum. p. 234. n. 39
- Missae.*
- De Missae sacrificii institutione, & quis post Christum primus celebraverit. p. 352. n. 1
- Missae verbum cujus idiomatis sit. ibid. n. 3
- De Missa Fidelium & Catechumenorum. p. 353. & seq. n. 7. & 12
- Missae etymologia. p. 354. n. 13
- Missae verbum Hebraicum. ibid. n. 14
- Missam seu sacrificium altaris Hebraei Micha vocant. ibid.

Graeci

& Verborum.

- Graeci liturgiam dicunt. ibid. n. 15
- Missae definitio. p. 355. n. 19
- De Missae partibus, remissive. ibid. n. 20
- De Missae sacrificio qui scripserint. p. 356. n. 25
- Moses.*
- Moses, Jethro socero suadente, viros eminentes selegit, ut jus populo redderent. p. 172. n. 27
- Monstrum.*
- Monstra cito perire solent. p. 196. n. 6
- Monstrum si qua pepererit, mixta forma hominis & bruti, utrum torqueri possit. ibid. n. 7. Quid de pastore si animal similiter edat, quod ipse custodit. ibid.
- Monstra quibus ex causis procreentur. ibid.
- Mora.*
- Post Moram emptoris fructus rei venditae ad quem spectent. p. 47. n. 65. Quid si venditor sit in mora. ibid. n. 66
- Post Moram venditor rei periculum sustinet, & interesse intrinsecum: nam ad extrinsecum emptori tenetur. ibid. n. 68
- Mora an purgari possit ubi diei adjicitur poena. p. 140. n. 25
- Mors.*
- Per Mortem ejus, qui valet revocare, non inducitur revocatio. p. 125. n. 15
- Post Mortem viventis voluntas non permanet. ibid.
- Ad Mortem damnati quondam prius virgis caedi solebant, praeter nobiles. p. 204. n. 6
- Mulier.*
- Mulier agens, ut pro dote alienentur bona restitutioni subjecta, an excussionem praemittere debeat, ut constet, non extare libera? p. 65. n. 62
- Mulier in vanitates nimis propensa. p. 153. n. 33
- Non expedit quod mulieres domus, ac rei familiaris administrationem assumant. ibid. n. 40
- Mulierum genus avarissimum. ibid.
- Mulier praegnans ad mortem damnata non subditur supplicio donec pepererit. p. 200. n. 1
- Mulier mortis rea statim post partum interfici potest, nisi ad nutriendum filium sit penitus necessaria. ibid. n. 5
- Mulier lactans infantem, alia deficiente non potest ultimo supplicio affici. ibid. n. 9
- Unde originem traxerit haec humanissima constitutio. p. 202. n. 23. Procedit etiam de jure naturali. ibid. n. 24. Locus sacrae Paginae expenditur ad rem, & enodatur. ibid.
- Mulier gravida poenis corporalibus non subjacet. p. 200. n. 6. An ad relegationem damnari possit. ibid. n. 7
- Mulier puerperae nulla poena corporalis praeter mortis irrogari potest ante quadraginta dies a quo enixa est. ibid. n. 8
- Mulier quae ex praemissis causis non punitur, sed supplicium differtur, esse debet in vinculis publicis, aut alias securae custodia, alicui suis, aut publicis expensis. p. 200. n. 9.
- Mulier praegnans an casu aliquo ante partum occidi possit propter crimen, sic suadente publica utilitate. ibid. n. 10. & seqq.
- Mulier gravidae agrotanti, ne ipsa pereat, talis potus propinari potest, ut ex eo mors foetus indirecte subsequatur. p. 201. n. 12
- Mulier lactans an possit torqueri, aut poena corporis afflictiva coerceri. ibid. n. 17. & seqq.
- Mulier menstruis fluentibus torqueri, aut alia
- D. de Faria Nova Addit. ad Covar. Tom. II.
- corporali poena plesti nequit, excepto ultimo supplicio. p. 203. n. 26
- Mundus.*
- De Mundi aetatibus. p. 307. n. 25
- Mundus quo anni tempore creatus. p. 308. n. 32. & seqq.
- Munus.*
- Munera quaedam pro pecunia conceduntur in Indiis Occidentalibus a Rege. p. 192. n. 150
- Mutuans.*
- Mutuans licite paciscitur, ut intra tempus concessum ad solutionem debitor ad interesse damni emergentis, ac lucri cessantis teneatur. p. 43. n. 30
- Mutuans illico creditam pecuniam repetere non potest, sed tempus breve praeterire debet de jure communi iudicis arbitrio: de jure regio decem dies debitori lege concessi sunt. p. 124. n. 7
- N
- Nabuchodonosor.*
- Nabuchodonosor quando regnare coeperit. p. 309. n. 38
- Natus.*
- Pro Nato habetur qui in utero est, quoties de illius commodo agitur. p. 200. n. 2
- Naufragans.*
- Naufragans licite potest tabulam alii cedere, ut periculum evadat, eum agnoscat scriptum ibi periturum. p. 201. n. 11
- Navis, & Nauta.*
- Navi ignem injicere, et comburatur, licitum est ob communem utilitatem, quanvis injiciens & alii sint ibi extinguendi. p. 201. n. 11
- Nauta locare navim, ac navigantes excipere compelli potest. p. 116. n. 6
- De Nautico foenore apud Romanos. p. 21. n. 4f
- Ad Nauticum foenus si quis pecuniam dederit, an teneatur, re feliciter eveniente, pretium acceptum pro periculo, cui se subjecit, restituere? p. 22. n. 47. & seqq.
- Nauticum foenus an jure Pontificio sublatum? p. 22. n. 53
- In Nautico foenore non desideratur, ut creditor operam, aut diligentiam adhibeat, ut pretium periculi licite percipiat. p. 23. n. 54
- Necessarium.*
- Per Necessarium quid intelligatur, cum dicimus abstinentiam detrahi debere de necessariis ad vitam. p. 327. n. 19
- Nemo.*
- Nemo potest facere, quin leges habeant locum in suo testamento. p. 14. n. 114
- Nemo praesumitur eligere viam, per quam propria evertatur dispositio. p. 100. n. 12
- Nemo patrimonium suum jactare creditur. p. 147. n. 11
- Nemini licet cum jactura aliena locupletari. p. 84. n. 4
- Nepos, & Neptis.*
- Nepotis vel neptis verbum absolute prolutum de descendentibus accipitur, non de fratrum filiis. p. 224. n. 16
- Ninive.*
- De Ninive urbis magnitudine, remissive. p. 214. n. 1
- Nisibis.*
- Nisibis urbs, postea Antiochia vocata, omnium hujus nominis antiquissima, a Nemrod condita, D d d